

ROMÂNIA

**CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

Do sar nr. xxxx/xx/xxxx

Decizia civilă nr. 2334

Ședința publică din xx.xx.xxxx

Curtea constituită din:

Președinte: xxxx

Judecător: xxxxx

Judecător: xxxxx

Grefier: xxxxxx

Pe rol se află pronunțarea asupra recursului formulat de recurenta pârâtă DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xxxxx împotriva sentinței civile nr. 2290/xx.xx.xxxx pronunțate de Tribunalul Ialomița în dosarul nr. xxxx/xx/xxxx, în contradictoriu cu intimata reclamantă SC xxxxx SRL xxxxxx.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de xx.xx.xxxx și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a acorda părților posibilitatea de a depune concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de azi, xx.xx.xxxx.

CURTEA,

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Ialomița sub nr. xxxx/xx/xxxx, reclamanta S.C. xxxxxx S.R.L. Slobozia în contradictoriu cu pârâta A.N.A.F. - Direcția Generală a Finanțelor Publice xxxxxx, a solicitat anularea în totalitate a deciziei de impunere nr. xx/xx.xx.xxxx privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr. xx/xx.xx.xxxx, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea în fapt a acțiunii, reclamanta a arătat că la sediul societății a fost efectuat un control din partea inspectorilor fiscali din cadrul Serviciului de Inspecție Fiscală, ce a avut ca obiectiv verificarea de impozite, taxe și contribuții pentru perioada xx.xx.xxxx -xx.xx.xxxx.

Conform Deciziei de impunere au fost stabilite obligații fiscale suplimentare de plată, astfel: taxa pe valoarea adăugată, pentru perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx, baza impozabilă stabilită suplimentar este reprezentată de suma de xxxxxx lei iar TVA suplimentar de xxxxxxxx lei; majorări calculate pentru întârziere la plata TVA în cuantum de xxxxxx lei pentru perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx, la baza impozabilă de xxxxxx lei. Reclamanta a apreciat ca netemeinic și nelegal calculul suplimentar al sumei de xxxxxx lei reprezentând TVA și a solicitat anularea sa, respectiv anularea cuantumului majorărilor calculate pentru întârzieri la plată a acestei sume în valoare de xxxxxxxx lei.

În conformitate cu dispozițiile art. 132 alin.2 Cod procedură civilă, reclamanta a depus la dosar o cerere modificatoare, prin care a solicitat anularea în totalitate a deciziei de soluționare a contestației nr. xxxx/xx.xx.xxxx, cu

modificările aduse prin decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx.

Pârâta D.G.F.P. Ialomița în nume propriu și pentru Activitatea de Inspecție Fiscală Ialomița a formulat întâmpinare, invocând excepția inadmisibilității, cu motivarea că reclamanta nu a înțeles să conteste decizia de soluționare a contestației nr. xxx/xx.xx.xxxx, cu modificările aduse prin Decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx, singurul act administrativ care ar fi putut face obiectul controlului judiciar în cadrul acțiunii în contencios administrativ, conform art. 218 alin.2 din OG nr. 92/2003, iar pe fondul cauzei, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. Prin sentința civilă nr. xxxxx/xx.xx.xxxx a fost admisă în parte acțiunea formulată de reclamantă, s-a dispus anularea deciziei nr. xxxxx/xx.xx.xxxx privind interpretarea erorilor materiale din Decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. xxxxxx - Biroul Soluționare Contestații și în consecință, a fost admisă în parte contestația împotriva deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. xxxxxx - Activitatea de Inspecție Fiscală care a fost desființată în parte cât privește suma de xxxx lei reprezentând TVA și majorări de întârziere aferente de xxxxxx lei.

Prin aceeași sentință a fost menținută decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx emisă de DGFP xxxxxx - Activitatea de Inspecție Fiscală în ceea ce privește accesoriile în suma de xxxxx lei aferente sumei de xxxxxx lei TVA stabilită ca nedeductibilă și a fost obligată pârâta către reclamantă la plata sumei de xxxx lei cheltuieli de judecată reprezentând taxă de timbru și timbru judiciar.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut că în mod greșit pârâta nu a avut în vedere la momentul stabilirii în sarcina reclamantei a obligațiilor fiscale suplimentare cuprinse în decizia de impunere și de cele cuprinse în alin. 4 al art. 134¹ din Codul fiscal, potrivit căruia pentru prestările de servicii decontate pe baza de situații de lucrări, faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau, după caz, la data la care situațiile de lucrări sunt acceptate de beneficiar.

Instanța a reținut că unitățile administrativ teritoriale care au datorii la sfârșitul anului mai mari decât la începutul aceluiași an, în anul următor nu pot beneficia de fonduri suplimentare. Societatea reclamantă a emis facturi către beneficiarul Primăria xxxxxxxx în funcție de alocațiile bugetare evidențiind întotdeauna obligația de plată a TVA pentru situațiile de lucrări acceptate de beneficiar și decontate de către acesta, în acest context, instanța de fond a apreciat că stabilirea în sarcina reclamantei a obligației suplimentare de plată pentru luna septembrie xxxx în sumă de xxxxxx lei și a accesoriilor stabilite este nelegală. Instanța a avut în vedere că situațiile de lucrări au fost emise pentru diferite stadii ale executării contractului de prestări servicii, pentru a evidenția executarea contractului și nu pentru a preda clientului serviciul prestat.

Aceeași situație a fost reținută de instanța de fond și în privința sumei de xxxxx lei reprezentând TVA colectată, stabilită la control pentru luna octombrie xxxx, aferenta situațiilor de lucrări emise în luna septembrie xxxxx și acceptate de beneficiar în luna octombrie xxxxx și pe care organul de control a considerat-o ca fiind nefacturată în luna octombrie xxxxx.

Mergând pe același raționament, instanța a apreciat că faptul generator al TVA a intervenit la data la care situațiile de lucrări au fost emise pentru serviciile prestate de reclamantă și acceptate de beneficiarul lucrărilor, pârâta interpretând și în această cauză în mod eronat dispozițiile art. 134^{A1} alin. 4 din Codul fiscal, în legătura cu noțiunea de servicii decontate.

Instanța a reținut că situațiile de lucrări în discuție au fost întocmite în lunile xxxxx, xxxx și xxxx xxxx, ele fiind acceptate de către beneficiari la o dată ulterioară întocmirii, iar facturile s-au emis având în vedere prevederile Codului fiscal. Situațiile de lucrări, a arătat instanța de fond, sunt documente încheiate între părți care atestă stadiul de execuție a lucrării, care s-au întocmit periodic în vederea înregistrării veniturilor aferente costurilor serviciilor (lucrărilor) în curs de execuție.

În considerarea respectării dispozițiilor art. 21 alin. 1 din Codul fiscal, instanța de fond a reținut că reclamanta a înregistrat situațiile de lucrări în contul de venituri impozabile, acestea fiind întocmite și comunicate beneficiarului pentru a avea confirmarea că acele cheltuieli efectuate pentru realizarea lucrărilor în curs (materiale, manopera, utilaj, transport) sunt reale, cu respectarea listelor de cantități și a preturilor negociate prin contract. Instanța a constatat că facturarea intermediară (parțială) a lucrărilor în curs de executare a fost impusă de momentul la care beneficiarul avea posibilitatea financiară de decontare (plata) a facturilor, în concret, de existența sursei plății. Se conchide că societatea reclamanta nu era obligată să emită factură fiscală și să colecteze TVA atât timp cât faptul generator nu intervenise, cu atât mai mult exigibilitatea. Obligația plății TVA, concluzionează instanța, era atunci când serviciul prestat clientului era definitiv încheiat, aceasta fiind în sarcina acestuia.

Aceeași motivare este avută în vedere de instanța de fond și în ceea ce privește TVA de plată în sumă de xxxxxx lei și TVA de colectat în sumă de xxxx lei.

Cu privire la accesoriile în sumă de xxxxx lei aferente TVA în sumă de xxxx lei TVA stabilită ca nedeductibilă de organul de control în perioada xxxx xxxx-xxxxx xxx, urmare a achiziției unui imobil în București conform facturilor nr.xxx și nr. xxxx din xx.xx.xxxx, instanța de fond a reținut că, pentru perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx, când reclamanta nu și-a demonstrat intenția de a desfășura operațiuni taxabile, datorează accesorii, iar pentru perioada xx.xx.xxxx-xx.xx.xxxx, când și-a demonstrat intenția de a desfășura operațiuni taxabile, nu datorează accesorii.

În consecință, instanța a apreciat drept corectă reținerea în sarcina reclamantei a sumei de xxxxx lei accesorii pentru perioada xx.xx.xxxx-xx.xx.xxxx, pentru diferența de xxxxx lei contestația promovată de organele fiscale fiind admisă de DGFP xxxxxx,

împotriva acestei sentințe în termen legal a declarat recurs Direcția Generală a Finanțelor Publice, în nume propriu și pentru Activitatea de Inspecție Fiscală xxxx, solicitând admiterea recursului și modificarea hotărârii atacate în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiate.

Recurenta pârâtă consideră că hotărârea instanței de fond a fost dată cu încălcarea și aplicarea greșită a legii, motiv de recurs prevăzut de art. 304 pct.9 din Codul de procedura civilă, pentru următoarele considerente:

Reclamanta nu a înțeles să conteste decizia de soluționare a contestației nr. xxxx/xx.xx.xxxx, cu modificările aduse prin Decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx, singurul act administrativ care poate face obiectul controlului judiciar în cadrul acțiunii în contencios administrativ,

Față de dispozițiile art. 218 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003, pârâta a invocat excepția inadmisibilității acțiunii reclamantei, excepție asupra căreia instanța de fond nu s-a pronunțat. Cu privire la TVA în sumă de xxxxx lei, cât și la majorările de întârziere aferente în suma de xxxxx lei, recurenta învederează, în esență, următoarele:

a) Referitor la suma de xxxx lei reprezentând TVA colectată stabilită la control la luna septembrie xxxx (aferenta situațiilor de lucrări emise și acceptate de beneficiar în luna xxxxx xxxx), în mod eronat, instanța de fond a reținut că faptul generator al TVA intervine la data la care situațiile de lucrări au fost emise pentru serviciile prestate de reclamantă și acceptate de beneficiarul lucrărilor, Consiliul Local xxxxxx. Accesoriile aferente sumei de xxx reprezentând TVA sunt de xxxx lei.

Față de dispozițiile art. 134. alin 1, 2 și 3, art. 134. alin 4 și art.134² alin. 1 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, instanța de fond trebuia să rețină că pentru prestările de servicii decontate pe baza de situații de lucrări, cum este cazul de față, faptul generator ia naștere la data de emiterii situațiilor de lucrări sau după caz la data la care situațiile sunt acceptate de beneficiar.

Din analiza documentelor puse la dispoziție de către SC xxxxxx SRL, rezultă că societatea emite factura nr. xxx din data de xx.xx.xxxx, emite Centralizatorul - situații de plată luna septembrie xxxx: obiectiv Proiectare și executare lucrări „Reparații capitale-Modernizare drum comunal (DC 42 xxxxx - Gxxxx) și amenajare trotuare, care este stampilat și semnat de executant și de către beneficiar în luna septembrie xxxx, precum și Situație de plată în luna xx.xx.xxxx deviz VM 1 suprastructura (proiectat și exec. DC42 -xxxxxx suprastructura xxxx mp) și Situație de plată în luna xx.xx.xxxx deviz VM 2 suprastructura (proiectat și exec. DC42 - xxxxx, podețe).

În cauza de față, se constată că situațiile de lucrări au fost emise de către SC xxxxx SRL în luna xxx xxx, când au fost stampilate și semnate de către beneficiar, iar facturarea s-a făcut în mod eronat în luna octombrie xxxxx. Totodată, se reține că SC xxxxxx SRL nu depune dovezi din care să rezulte că situațiile au fost acceptate de beneficiar la alta dată decât cea menționată în situațiile depuse la dosarul cauzei respectiv, luna xxxxx xxxx.

Având în vedere cele precizate, se reține că organul de control a stabilit în mod corect că faptul generator cât și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată a intervenit în luna xxxxxx xxxx, când au fost emise situațiile de lucrări și au fost acceptate de beneficiar.

b) Cu privire la suma de xxxxx lei, reprezentând TVA colectată stabilită de

control la luna xxxxxx xxxx aferentă situațiilor de lucrări emise și acceptate de beneficiar în luna xxxxx xxxx, instanța de fond motivează că faptul generator al TVA intervine la data la care situațiile de lucrări au fost emise pentru serviciile prestate de SC xxxxx SRL și plătite de beneficiarul lucrărilor, Consiliul Local xxxxxxx. La suma de xxxxx lei au fost calculate accesoriile în suma de xxxx.

Față de cadrul legal invocat mai sus, se reține că pentru prestațiile de servicii decontate pe baza de situații de lucrări, cum este cazul de față, faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau după caz la data la care situațiile sunt acceptate de beneficiar.

SC xxxxxx SRL emite factura nr. xxxx din data de xx.xx.xxxx și factura nr. xxxxx din data de xx.xx.xxxx, Centralizator situații de plată luna octombrie xxxx, obiectiv Proiectare și executare lucrări "Reparații căpița le-Modemiza re drum comunal (DC 42 xxxxxx) și amenajare trotuare și Situație de plată în luna xx.xx.xxxx deviz VM1 suprastructura.

În cauza de față, se constată că situațiile de lucrări au fost emise de către SC xxxxxx SRL în luna xxxxx xxxx, când au fost stampilate și semnate de către beneficiar, iar facturarea nu s-a efectuat în totalitate.

Ambele situații de plată au fost însușite prin semnare și stampilare atât de executant cât și de beneficiarul lucrării (cele două situații de plată - deviz VM1 și VM2) în luna xxxxx xxxx, data la care intervine și faptul generator.

Nu sunt aplicabile nici prevederile Ordinului 3055 din 29 octombrie 2009, pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene pe care instanța le-a invocat în soluționarea cauzei, întrucât acesta se aplică de la data de xx.xx.xxxx, neputând fi aplicate retroactiv.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că organul de control a stabilit în mod corect că faptul generator cât și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată a intervenit în luna octombrie xxxx, când au fost emise situațiile de lucrări și au fost acceptate de beneficiar, c) Cu privire la suma de xxxxx lei reprezentând TVA stabilită suplimentar la plată de către organul de control, reclamanta arată că aceasta provine din diferența între sumele contestate la punctele a) și b) și suma de xxxxx lei, valoare care a fost facturată în luna xxxxx xxxx cu factura nr. xxxxx/xx.xx.xxxx.

Din analiza documentelor puse la dispoziție de către SC xxxxx SRL, rezultă că societatea emite factura nr. xxxxxx din data de xx.xx.xxxx, factura nr. xxxxx din data de xx.xx.xxxx, Centralizator situații de plată luna xxxxx 2009: obiectiv Proiectare și executare lucrări „Reparații capitale-Modernizare drum comunal (DC 42 xxxx) și amenajare trotuare, stampilat și semnat de executant și de către beneficiar în luna xxxxx xxxxx.

Conform adresei nr. xxx/xx.xx.xxxx, Primăria xxxxxx precizează că la data de xx.xx.xxxx a rămas neacceptată la plată suma de xxxxx lei din care TVA xxxxxx lei, întrucât nu au surse de finanțare.

Din situațiile precizate mai sus se constată că suma de xxxxx lei reprezintă de fapt TVA necolectată aferentă lunii octombrie xxxx din situațiile acceptate de beneficiar care se regăsește în suma de xxxxx lei analizată la punctul b)

din decizia de soluționare a contestației.

d) Cu privire la suma de xxxxx lei (xxxxx lei - xxxx lei) reprezentând TVA colectată stabilită de control la luna xxxxx xxxx(afereză situațiilor de lucrări emise și acceptate către beneficiar Primăria xxxxx pentru obiectivul „Reabilitare strada xxxx” în luna xxxxx xxxx).

Din analiza documentelor puse la dispoziție de către SC xxxxx SRL, rezultă că societatea emite Centralizator situație de plată luna xxxx xxxx : obiectiv Reabilitare strada xxxxx, stampilat și semnat de executant și de către beneficiar, situațiile de plată fiind însușite prin semnare și stampilare atât de executant, cât și de beneficiarul lucrării respectiv, Primăria xxxx, în luna xxxx xxxx.

Din adresa nr. xxx/xx.xx.xxxx eliberată de Primăria orașului xxxx se reține că SC xxxxx SRL a executat în continuare lucrări, până la sfârșitul lunii xxxxx xxxx, dar recepția s-a efectuat conform PV de recepție la terminarea lucrărilor nr. xxxx la data de xx.xx.xxxx

De asemenea, se precizează că devizul de oferta TRC 1 terasamente racorduri în valoare de xxxx lei este un deviz estimativ și nu cuprinde lucrări realizate ci este un antecalcul ce estimează costurile lucrărilor ce urmează a fi executate.

Conform art. 17 aliniat 2), „Finalizarea lucrărilor” din contractul nr. xxxxx/xx.xx.xxxx încheiat între SC xxxxx SRL și Primăria xxxx, recepția finală a lucrărilor se face „pe baza situațiilor de lucrări executate și confirmate și a constatărilor efectuate în teren, achizitorul va aprecia dacă sunt întrunite condițiile pentru a convoca comisia de recepție.”

Se reține astfel că recepția finală a lucrărilor se face în baza situațiilor de lucrări executate și confirmate de achizitor.

Conform art. 19.4 aliniat 1), „Modalități de plată” din contractul nr. 20169/16.11.2009 încheiat între SC xxxxx SRL și Primăria xxxx plățile parțiale trebuie să fie făcute, la cererea executantului (antreprenorului), la valoarea lucrărilor executate conform contractului în cel mai scurt timp posibil. Lucrările executate trebuie să fie dovedite ca atare printr-o situație de lucrări provizorie întocmită astfel încât să asigure o rapidă și sigură verificare a lor.

În cauza de față, se constată că situațiile de lucrări au fost emise de către SC xxxxx SRL în luna xxxxx xxxx, când au fost stampilate și semnate de către beneficiar, iar facturarea nu s-a efectuat în totalitate în această luna.

În mod eronat, instanța consideră că faptul generator intervine la data când are loc plata serviciilor prestate, deoarece potrivit Codului fiscal, în cazul serviciilor decontate pe bază de lucrări faptul generator intervine la data când sunt acceptate de beneficiar și nu la data când beneficiarul are fonduri și poate efectua plata serviciilor,

De asemenea, nu sunt aplicabile nici prevederile Ordinului 3055 din 29 octombrie 2009, întrucât acesta se aplică de la data de 01.01.2010, neputând fi aplicate retroactiv.

e) Referitor la sumele de xxx lei reprezentând diferența TVA colectată, xx lei diferența TVA deductibilă, xxxxx lei reprezentând diferența TVA colectată,

xxxx lei diferența TVA colectată, xxxxx lei reprezentând TVA colectată eronat, stabilite la control ca lunare a declarării eronate de către societate, cât și majorările de întârziere aferente acestora, hotărârea instanței de fond nu cuprinde motivele de admitere a acțiunii reclamantei.

În drept, pârâta își întemeiază cererea de recurs pe dispozițiile art. 134, art. 134^{A1}, art. 134^{A2}, art. 145, art. 141, art. 153 din Codul fiscal, pct.46, pct.38, pct.66 din HG nr. 44/2004, art. 304 pct. 9, art. 304^{A1} din Codul de procedură civilă.

Prin întâmpinarea formulată în cauză, intimata reclamantă a solicitat respingerea recursului ca nefondat. Intimata arată că a depus în data de xx.xx.xxxx, în temeiul art. 132 alin. 2 Cod procedură civilă, o cerere completatoare a cererii inițiale, prin care a înțeles să conteste și deciziile nr. xxx din xx.xx.xxxx și nr. xxx din xx.xx.xxxx.

Menționează că celelalte critici aduse de către organul fiscal în dezvoltarea motivelor de recurs sunt nefondate, în raport de prevederile art.134 din Codul Fiscal, potrivit cărora „pentru prestațiile de servicii decontate pe baza de situații de lucrări, cum sunt serviciile de construcții montaj, cercetare expertiză și alte servicii similare, faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau după caz la data la care aceste situații sunt acceptate de către beneficiar”. Arată că acesta este textul de lege valabil la data efectuării respectivelor prestații respectiv, anul xxxx-xxxx, textul de lege suferind modificări în anul xxxxx. Intimata susține că T.V.A. este un impozit care se plătește în mod clar de către consumatorul final, neputând fi solicitat în diferite stadii ale prestațiilor de servicii iar în cazul de față, beneficiarii serviciilor erau unități administrativ teritoriale care nu pot beneficia de alocații bugetare dacă înregistrează datorii la sfârșitul anului mai mari decât la începutul aceluiași an.

Astfel, pentru beneficiarul Primăria Valea Măcrisului, facturile fiscale erau emise de către reclamantă în funcție de alocațiile bugetare, fiind făcută o evidențiere a obligațiilor de plată a T.V.A, în funcție de situațiile de lucrări acceptate de beneficiar și decontate prin plata de către acesta.

Situațiile de lucrări au fost emise pentru diferite stadii de execuție ale executării întregului contract de prestări servicii pentru a evidenția în mod etapizat întregul contract în sine, nicidecum pentru a preda clientului serviciul prestat. Contractul în cauză nu a fost finalizat nici până în acest moment în sensul finalizării lucrării și predării acesteia pe baza de proces verbal de predare primire și recepție finală a lucrării, întrucât beneficiarul, nici până în prezent, nu a avut fonduri și alocații bugetare care să susțină achitarea lucrărilor parțiale efectuate de către societate.

finalizând actele și lucrările dosarului, sentința recurată în raport de motivele de recurs formulate și din oficiu, în limitele prevăzute de art. 304¹ C.pr.civ., Curtea reține următoarele:

Sușinerile recurente pârâte vizând nepronunțarea instanței de fond asupra excepției inadmisibilității acțiunii, sunt nefondate.

Curtea constată că prin cererea depusă la dosar la data de xx.xx.xxxx,

reclamanta și-a modificat obiectul acțiunii, în sensul că a solicitat anularea în totalitate a deciziei de soluționare a contestației nr. xxxx/xx.xx.xxxx, cu modificările aduse prin decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx.

La termenul de judecată din xx.xx.xxxx, în concluziile formulate pe fondul cauzei, reprezentantul pârâtei a învederat că față de cererea modificatoare depusă de reclamantă, renunță la susținerea excepției inadmisibilității.

Prin urmare, luând act de poziția exprimată de pârâtă cu privire la excepția inadmisibilității acțiunii invocată prin întâmpinare, în mod corect instanța de fond nu s-a pronunțat asupra acestei excepții.

Pe fondul cauzei, criticile formulate de recurenta pârâtă sunt întemeiate.

Prin raportul de inspecție fiscală ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx, organele de inspecție fiscală au stabilit TVA de plată în sumă de xxxxx lei și majorări de întârziere aferente în sumă de xxxxx lei.

În ceea ce privește suma de xxxx lei reprezentând TVA colectată, stabilită la control la luna xxxxx xxx, aferentă situațiilor de lucrări emise și acceptate de beneficiar în luna xxxxx xxxx, organele de inspecție au considerat că a fost facturată cu întârziere în luna xxxxx xxxx, conform facturii nr. xxxxx/xx.xx.xxxx, și nu la data când au fost emise situațiile de lucrări și au fost acceptate de beneficiar, respectiv în luna xxxxxx xxxx.

Curtea reține că potrivit art. 134 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, „(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.”

Conform art. 134^{A1} alin. 4, „Pentru prestările de servicii decontate pe bază de situații de lucrări, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau, după caz, la data la care aceste situații sunt acceptate de beneficiar.” De asemenea, art 134^{A2} alin. 1 prevede că „Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.”

În conformitate cu dispozițiile legale menționate, rezultă că pentru prestările de servicii decontate pe bază de situații de lucrări, faptul generator ia naștere la data de emiterii situațiilor de lucrări sau după caz, la data la care situațiile sunt acceptate de beneficiar.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei se constată că reclamanta a emis factura nr. xxxx din data de xxxxx, iar situațiile de plată au fost emise de reclamantă în luna. xxxxx xxxx, când au fost stampilate și semnate de către beneficiar. Ambele situații de plată au fost însușite prin semnare și stampilare

de către executant și de către beneficiarul lucrării în luna xxxx xxxx, data la care intervine și faptul generator.

În raport de dispozițiile legale menționate, în cazul serviciilor decontate pe bază de lucrări faptul generator intervine la data când sunt acceptate de beneficiar și nu la data când beneficiarul are fonduri și poate efectua plata serviciilor, cum în mod eronat a reținut instanța de fond.

Prin urmare, organul de control a stabilit în mod corect că faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată au intervenit în luna xxxxx xxxxx, când au fost emise situațiile de lucrări și au fost acceptate de beneficiar.

Cu privire la suma de xxxxx lei, reprezentând TVA colectată, stabilită de control la luna xxxxx xxxx, aferentă situațiilor de lucrări emise și acceptate de beneficiar în luna xxxx xxxx, organele de inspecție fiscală au reținut că această sumă nu a fost facturată în luna xxxxxx xxxx, când au fost emise situațiile de lucrări și au fost acceptate de beneficiar.

Din analiza documentelor puse la dispoziție de către reclamantă se constată că reclamanta a emis facturile nr. xxxx din data de xx.xx.xxxx și nr. xxxx din data de xx.xx.xxxx și situația de plată în luna xxxxx xxxx.

Prin urmare, situațiile de lucrări au fost emise în luna xxxx xxxx, când au fost ștampilate și semnate de către beneficiar, iar facturarea nu s-a efectuat în totalitate. Reclamanta nu a depus dovezi în sensul că situațiile au fost acceptate de beneficiar la altă dată decât în luna xxxxx xxxx, în conformitate cu art. 65 alin. 1 și art. 206 alin. 1 lit. d din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În mod nelegal, instanța de fond a apreciat că faptul generator intervine la data când are loc plata serviciilor prestate, întrucât în temeiul dispozițiilor art. 134, art. 134^{A1} alin. 4 și art. 134^{A2} alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în cazul serviciilor decontate pe baza de lucrări faptul generator intervine la data când sunt acceptate de beneficiar și nu la data când beneficiarul are fonduri și poate efectua plata serviciilor.

Curtea constată că în cauză nu sunt incidente nici prevederile Ordinului nr. 3055/29.10.2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, având în vedere că acesta se aplică de la data de 01.01.2010.

Cu privire la suma de xxxxx lei reprezentând TVA stabilită suplimentar la plată de către organul de control, din înscrisurile existente la dosar rezultă că reclamanta a emis facturile nr. xxxx din data de xx.xx.xxxx și nr. xxxx din data de xx.xx.xxxx. Situațiile de lucrări au fost emise de reclamantă în luna xxxxx xxxx și au fost ștampilate și semnate atât de către executant, cât și de către beneficiar în xxxx xxxx.

În adresa nr. xxx/xx.xx.xxxx emisă de Primăria xxxxx se menționează că la data de xx.xx.xxxx a rămas neacceptată la plată suma de xx.xx.xxxx lei din care TVA xxxxxx lei, întrucât nu există surse de finanțare.

Prin urmare, suma de xxxx lei reprezintă în fapt TVA necolectată, aferentă lunii xxxx xxx din situațiile acceptate de beneficiar care se regăsește în suma

de xxxxx lei analizată la punctul b) din decizia de soluționare a contestației. În ceea ce privește suma de xxxxx reprezentând TVA colectată stabilită de control la luna xxxxx xxx, organele de control au reținut că reclamanta și-a facturat parțial lucrările efectuate în luna xxxxx xxx, conform facturii nr. xxxxxxxx/xx.xx.xxxx și parțial, cu întârziere, în luna xxxx xxxx, conform facturii nr. xxxxx/xx.xx.xxxx.

Din înscrisurile existente la dosar se constată că situațiile de plată au fost însușite prin semnare și stampilare de către executant și beneficiarul lucrării respectiv, Primăria xxxxx, în luna xxxxxx xxxx, iar facturarea nu s-a efectuat în totalitate în luna respectivă.

Curtea constată că faptul generator nu intervine la data când are loc plata serviciilor prestate, cum în mod greșit a reținut instanța de fond, având în vedere că potrivit dispozițiilor din Codul fiscal anterior menționate, în cazul serviciilor decontate pe bază de lucrări făptui generator intervine la data când sunt acceptate de beneficiar și, nu la data când beneficiarul are fonduri și poate efectua plata serviciilor.

În mod similar, nu sunt incidente nici prevederile Ordinului nr. 3055/29.10.2009, care se aplică de la data de 01.01.2010.

Pentru motivele arătate, se reține că atât faptul generator, cât și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată au intervenit în luna xxxx xxxx, când au fost emise situațiile de lucrări și au fost acceptate de beneficiar.

În ceea ce privește sumele de xxxx lei reprezentând diferență TVA colectată, xxx lei diferență TVA deductibilă, xxxx lei reprezentând diferență TVA colectată, xxxxx lei diferență TVA colectată eronat, stabilite la control ca urmare a declarării eronate de către societate, cât și majorările de întârziere aferente acestora, în mod corect recurenta pârâtă a respins contestația ca nemotivată.

Pentru considerentele expuse, reținând legalitatea actelor administrativ fiscale contestate, în baza art. 312 alin. 2 C.pr.civ., Curtea va admite recursul și va modifica în tot sentința atacată, în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiate.

PENJRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII,

DECIDE:

Admite recursul formulat de recurenta pârâtă DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xxxxx împotriva sentinței civile nr. xxxxxx/.xx.xx.xxxx pronunțate de Tribunalul xxxx în dosarul nr. xxx/xxx/xxxx, în contradictoriu cu intimata reclamantă SC xxxxxx SRL xxxxx.

Modifică în tot sentința recurată în sensul că respinge acțiunea ca neîntemeiată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, xx.xx.xxxx.

PREȘEDINTE,

xxxxxx